

R O Z H O D N U T I E

Odvolací disciplinárny senát, zložený z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Evy Behranovej, JUDr. Karola Poslucha, JUDr. Ivana Kochanského a JUDr. Jozefa Švarca, **vo veci návrhu na obnovu disciplinárneho konania JUDr. T. U., sudcu Okresného súdu X**, zastúpeného JUDr. Markom Kundrátom, advokátom so sídlom v Bratislave, Nám. Ľ. Štúra 2 a JUDr. Jozefom Aľušikom, advokátom so sídlom v Bratislave, Černyševského 11, podaného proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - disciplinárneho súdu, pod spisovou značkou 3 Ds 1/2011, v spojení s Odvolacím disciplinárnym senátom pod spisovou značkou 1 Dso 3/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. apríla 2018, **o odvolaní JUDr. T. U., proti rozhodnutiu Disciplinárneho senátu zo dňa 31. júla 2017 sp. zn. 2 Ds 7/2015**, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa odvolanie JUDr. T. U., sudcu Okresného súdu X

z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e :

Disciplinárny senát prvého stupňa napadnutým rozhodnutím zamietol návrh JUDr. T. U., sudcu Okresného súdu X (ďalej len „sudca“) na obnovu disciplinárneho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky - disciplinárnom súde pod spisovou značkou 3 Ds 1/2011 a na Odvolacom disciplinárnom senáte pod spisovou značkou 1 Dso 3/2012, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch a prísediacich“) v spojení s § 394 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“).

Svoje rozhodnutie disciplinárny senát prvého stupňa vecne odôvodnil zistením, že rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - Odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Dso 3/2012 zo dňa 14.12.2012 bolo zrušené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho senátu sp. zn. 3 Ds 1/2011 zo 14.11.2011 a sudca bol uznaný za vinného, že

1.) dňa 22. októbra 2010 ako sudca pre prípravné konanie Okresného súdu X konal a rozhodoval o žiadosti obvineného O. A. o jeho prepustenie z väzby na slobodu vo veci vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. 0Tp/526/2010, hoci dňa 20. októbra 2010 bola v tej istej trestnej veci na tom istom súde už podaná obžaloba pod sp. zn. 6T/81/2010, o čom bol do spisu č. 0Tp/526/2010 dňa 21. októbra 2010 založený písomný záznam,

po tom, čo Krajský súd X rozhodnutím, sp. zn. 3Tpo/71/2010, zo dňa 12. novembra 2010, vyššie uvedené rozhodnutie disciplinárne stíhaného sudcu, sp. zn. 0Tp/526/2010, zo dňa 22. októbra 2011, zrušil a vec vrátil Okresnému súdu X na ďalšie konanie, o podanej žiadosti obvineného o jeho prepustenie z väzby neinformoval senát príslušný konať vo veci, sp. zn. 6T/81/2010, v dôsledku čoho o tejto žiadosti rozhodol senát vo veci sp. zn. 6T/81/2010 až dňa 16. februára 2011, pričom na základe sťažnosti obvineného Krajský súd X rozhodnutím, sp. zn. 4Tos/23/2011, zo dňa 22. marca 2011, obvineného prepustil z väzby na slobodu pre zistené prietahy pri rozhodovaní o ním podanej žiadosti,

2.) ako sudca pre prípravné konanie Okresného súdu X uznesením, sp. zn. 0Tp/522/2006 a sp. zn. 0Tp/149/2007, zo dňa 29. apríla 2011, konal a rozhodol o vzatí obvineného A. E. do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a Trestného poriadku a zároveň uvedeným uznesením rozhodol o neprijatí návrhu obvineného na náhradu väzby písomným sľubom a dohľadom probačného a mediačného úradníka, ani návrhu na peňažnú záruku za prepustenie obvineného z väzby na slobodu, hoci v trestnej veci obvineného A. E. už vtedy bola na Okresnom súde X podaná obžaloba pod sp. zn. 4T/88/2008, z čoho vyplýva, že o väzbe obvineného rozhodoval ako nezákonný sudca, keďže oprávnenie sudcu pre prípravné konanie pre takéto rozhodnutie skončilo momentom podania obžaloby dňa 30. júla 2008 a o väzbe obvineného mal rozhodnúť predseda senátu Okresného súdu X v konaní, sp. zn. 4T/88/2008.

Skutok uvedený v bode 1.) Najvyšší súd Slovenskej republiky - Odvolací disciplinárny senát kvalifikoval ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a, ods. 2 písm. b, písm. g zákona o sudcoch a prísediacich, skutok uvedený v bode 2.) Najvyšší súd Slovenskej republiky - Odvolací

disciplinárny senát kvalifikoval ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a, ods. 2 písm. b zákona o sudcoch a prísediacich.

Sudcovi bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b zákona o sudcoch a prísediacich – zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie jedného roka.

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14.12.2012.

Sudca doručil disciplinárnemu senátu v zákonnej lehote návrh na obnovu disciplinárneho konania, odôvodnený tým, že:

- disciplinárne sudy nemali pri rozhodovaní k dispozícii rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky ani Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorých vyplýva, že dĺžka konania pri rozhodovaní o väzbe nie je dôvodom prepustenia obvineného z väzby,
- disciplinárne sudy sa neoboznámili s rozhodnutím Krajského súdu v X, ani so spisovým materiálom Okresného súdu X sp. zn. 6T 81/2010,
- je možné, aby iný disciplinárny senát posúdil či vo veci Okresného súdu X sp. zn. 6T 81/2010 skutočne došlo k priet'ahom a v tejto súvislosti navrhol vypočúť zákonného sudcu Mgr. A. O., návrhom na výsluch ktorého sa v predchádzajúcom konaní podľa neho disciplinárny súd nezaoberal,
- sa dozvedel o disciplinárnom stíhaní JUDr. A. O. (predsedu odvolacieho disciplinárneho senátu vo veci 1 Dso 3/2012) pre prepustenie obvineného – obžalovaného z väzby v dôsledku jeho priet'ahov v konaní a navrhol pripojiť spisový materiál vo veci disciplinárne stíhaného JUDr. O., oboznámiť sa s predmetom konania voči nemu a s jeho vyjadrením v jeho vlastnej disciplinárnej veci a toto posúdiť vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho disciplinárneho súdu ním vedeného vo veci disciplinárne stíhaného sudcu,
- vo vzťahu k skutku pod bodom 2.) disciplinárne senáty nemali k dispozícii rozvrh práce Okresného súdu X na rok 2011, predložil časť rozvrhu práce na rok 2015 s tým, že porovnaním týchto rozvrhov práce je nepochybné, že rozvrh práce na rok 2011 je nezákonný vo vzťahu k povinnosti rozhodovania službukonajúceho sudcu
- navrhol vypočúť vtedajšiu prokurátorku Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky JUDr. V. I. k priebehu nezákonného rozhodovania o väzbe obv. K. E..

Disciplinárny senát prvého stupňa vykonal dokazovanie výsluchom sudcu, oboznámením listinných dôkazov zo spisu vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky - disciplinárnom súde pod spisovou značkou 3 Ds 1/2011 (podrobne uvedených v zápisniciach o ústnych pojednávaniach zo dňa 5.6.2017

a 31.7.2017) a dospel k záveru, že podaný návrh na obnovu disciplinárneho konania nie je dôvodný.

Disciplinárny senát prvého stupňa nemal preukázané, že by v predmetnej veci vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy disciplinárnym senátom skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine disciplinárne stíhaného sudcu alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložené disciplinárne opatrenie bolo v zrejmom nepomere k závažnosti skutkov alebo k pomerom menovaného sudcu alebo že by v pôvodnom konaní uložené disciplinárne opatrenie bolo v zrejmom rozpore s účelom disciplinárneho opatrenia. Disciplinárny senát prvého stupňa ďalej nemal preukázané, že by bolo vydané rozhodnutie, ktoré by konštatovalo, že napádaným rozhodnutím v pôvodnom konaní, alebo v konaní, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody sudcu, ani že by boli dané podmienky obnovy konania zodpovedajúce úprave v zmysle § 394 ods. 5 Trestného poriadku. K jednotlivým dôvodom a návrhom uvádzaným v návrhu na obnovu disciplinárneho konania disciplinárny senát prvého stupňa uviedol nasledovné:

1. Sudca už na pojednávaní pred disciplinárnym senátom dňa 14.11.2011 poukázal na konštatovanie Ústavného súdu Slovenskej republiky, že samotné uplynutie doby bez ďalších dôvodov ešte nie je dôvodom na prepustenie obvineného z väzby; v písomnom odôvodnení svojho odvolania proti rozhodnutiu disciplinárneho súdu sp. zn. 3 Ds 1/2011 zo dňa 14.11.2011 poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorých vyplýva, že dĺžka konania pri rozhodovaní o väzbe nie je dôvodom prepustenia obvineného z väzby, poukázal aj na skutočnosť, že prvostupňový senát nemal vyžiadaný spis 6T/81/2010.
2. V pôvodnom disciplinárnom konaní bol pripojený spisový materiál Okresného súdu X sp. zn. 0Tp/526/2010, kde je obsiahnuté uznesenie Krajského súdu v X sp. zn. 3Tpo 71/2010 zo dňa 12.11.2010.
3. Tvrdenie sudcu, že v pôvodnom konaní sa disciplinárny senát neoboznámil s uznesením KS v X sp. zn. 4Tos/23/2011 z 22.3.2011 nie je pravdivé, ako o tom svedčí obsah zápisnice o ústnom pojednávaní vo veci 3 Ds 1/2011 zo dňa 14.11.2011; uvedené rozhodnutie disciplinárne stíhaný sudca pripojil aj k svojim písomne podaným dôvodom odvolania v pôvodne vedenom disciplinárnom konaní;
4. Sudca navrhol výsluch Mgr. A. O. – sudcu Okresného súdu X, ako aj pripojenie spisu Okresného súdu X sp. zn. 6T/81/2010 už v pôvodnom konaní.

5. Vo vzťahu k disciplinárnej veci vedenej voči sudcovi JUDr. A. O. disciplinárny senát prvého stupňa uviedol, že už z vyjadrení disciplinárne stíhaného sudcu je zrejmé, že disciplinárne konanie voči sudcovi JUDr. A. O. nemá žiaden súvis s jeho rozhodovaním (ako predsedu Odvolacieho disciplinárneho senátu) a s tým spojeným prípadným porušením jeho povinností sudcu v disciplinárnom konaní, ktorého obnova sa navrhuje.
6. V rámci dokazovania v pôvodnom disciplinárnom konaní bol oboznámený Rozvrh práce Okresného súdu X na rok 2011 vrátane jeho dodatkov č. 1 až 9 (čo je doposiaľ prílohou pôvodného spisového materiálu), nie je teda pravdou, že konajúce disciplinárne senáty nemali k dispozícii rozvrh práce Okresného súdu X na rok 2011.
7. Výsluch Mgr. A. O., sudcu Okresného súdu X disciplinárny senát prvého stupňa zamietol s poukazom na odôvodnenie zamietnutia návrhu na vykonanie uvedeného výsluchu už Najvyšším súdom Slovenskej republiky - Odvolacím disciplinárnym senátom na ústnom pojednávaní dňa 14.12.2012, teda že uvedený dôkaz nie je nevyhnutný pre zisťovanie skutkového stavu.
8. Výsluch JUDr. V. I., vtedajšej prokurátorky Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky disciplinárny senát prvého stupňa zamietol z dôvodu, že jej výsluch nemôže prispieť k zmene záverov rozhodnutia 1 Dso 3/2012 zo dňa 14.12.2012, pretože vo vzťahu k príslušnému odôvodneniu sudcu na vykonanie takéhoto dôkazu nemožno akceptovať, že by v trestnej veci pri konkrétnom úkone súdu intervenujúci prokurátor mal upozorňovať sudcu, že vo veci je nezákonným sudcom – túto otázku pri zachovaní náležitej miery opatrnosti bol povinný vyriešiť samotný sudca.
9. Zamietol návrh na pripojenie spisového materiálu vo veci disciplinárne obvineného JUDr. A. O. z tých istých dôvodov, ako je uvedené v bode 5. - už z vyjadrení disciplinárne stíhaného sudcu je zrejmé, že disciplinárne konanie voči sudcovi JUDr. A. O. nemá žiaden súvis s jeho rozhodovaním ako predsedu odvolacieho disciplinárneho senátu.
10. Zamietol návrh na zisťovanie prítomnosti JUDr. A.A., sudcu OS X na pracovisku v dňoch 28.4.2011 a 29.4.2011 – dôvodnosť a potreba takéhoto dokazovania v súvislosti s návrhom na povolenie obnovy disciplinárneho konania je a priori vyvrátená už obsahom samotného návrhu na povolenie obnovy konania, kde sudca JUDr. U. výslovne na strane tretej tohto návrhu, v jej závere, udáva, že JUDr. A. sa nachádzal na pracovisku v dobe, kedy JUDr. U. bol predvedený obv. K. M..

11. Prípadné predvolanie obhajcu obv. K. M. vo veci sp. zn. 0Tp/522/2006 a sp. zn. 0Tp/149/2007 – JUDr. E. C., bolo obhajcom JUDr. U. v tejto veci dané súdu iba „na zváženie“ – jeho výsluch nebol výslovne navrhnutý ako návrh na vykonanie dôkazu.

S poukazom na vyššie uvedené disciplinárny senát prvého stupňa nezistil skutočnosti, ktoré by podľa § 150 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich v spojení s § 394 Trestného poriadku mohli byť dôvodom na obnovu pôvodného disciplinárneho konania čo i len v jeho časti, návrh disciplinárne stíhaného sudcu na obnovu disciplinárneho konania, preto v celom rozsahu zamietol.

Rozhodnutie disciplinárneho senátu prvého stupňa napadol v celom rozsahu prostredníctvom svojho obhajcu, včas doručeným odvolaním sudca JUDr. T. U..

Vo svojom odvolaní vytkol prvostupňovému disciplinárnemu senátu že pochybil, keď

1. zamietol návrhy na vykonanie dokazovania
 - a) výsluchom Mgr. A. O., JUDr. V.I. a JUDr. E. C.,
 - b) pripojením spisového materiálu vo veci disciplinárne obvineného JUDr. A. O.,
 - c) zisťovaním prítomnosti JUDr. A. A. na pracovisku na Okresnom súde X,
2. nedostatočne odôvodnil rozsudok,
3. rozhodol nespravodlivo.

Odvolateľ má za to, že mu prvostupňový disciplinárny senát nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rovnako je sudca toho názoru, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci – nevykonanie navrhnutých dôkazov; rozsudok je nespravodlivý a predstavuje porušenie základnej procesnej zásady zákazu denegatio iustitiae.

Sudca ďalej odôvodnil svoje odvolanie tým, že preukázal splnenie zákonom stanovených predpokladov nevyhnutných pre obnovu konania pre všetky prípady prípustnosti obnovy konania v zmysle príslušných ustanovení platnej právnej úpravy. Ním navrhnuté návrhy na vykonanie dokazovania predstavujú dôkazy, ktoré spĺňajú kritériá definované v ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Disciplinárny senát neopodstatnene nepripustil vykonanie uvedených dôkazov pričom má za to, že vykonanie uvedených dôkazov bolo

spôsobilé v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine. Napadnuté rozhodnutie teda vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a disciplinárny senát celú vec následne nesprávne právne posúdil. Zamietnutie návrhov na doplnenie dokazovania okrem iného zabránilo objektívnemu vyhodnoteniu subjektívnej stránky konania sudcu, ktoré mohlo po vykonaní dokazovania vzhľadom na mieru závažnosti činu, viesť minimálne k inému rozhodnutiu disciplinárneho senátu vo vzťahu k uloženému trestu. Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozhodnutia je navyše nedostatočné, nedáva jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Disciplinárny senát v napadnutom rozsudku nedal žiadnu odpoveď na argumenty sudcu, ktoré boli pre rozhodnutie kľúčové. Nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku je pritom porušením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie. Právne závery disciplinárneho senátu o údajnom nepredložení dôkazov, ktoré by preukazovali dôvodnosť sudcom podaného návrhu, znamenajú zamedzenie spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov sudcu a zároveň nepochybne došlo k porušovaniu jeho práv a právom chránených záujmov, teda konaniu na jeho úkor. Vyššie uvedená nespravodlivosť napadnutého rozhodnutia predstavuje nesprávny procesný postup, ktorý znemožnil sudcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo podľa názoru sudcu predstavuje vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Sudca navrhol aby Odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a následne povolil obnovu konania vedeného pôvodne na Najvyššom súde Slovenskej republiky - disciplinárnom súde pod spisovou značkou 3 Ds 1/2011 a na Odvolacom disciplinárnom senáte pod spisovou značkou 1 Dso 3/2012 alebo rozhodol tak, že rozhodnutie disciplinárneho senátu spisová značka 2 Ds 7/2015 zo dňa 31.7.2017 v celom rozsahu zruší a vec vráti disciplinárnemu senátu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Predseda Okresného súdu X (podala návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi pre skutok uvedený pod bodom 1) sa k odvolaniu písomne nevyjadrila, na odvolacom pojednávaní sa nezúčastnila, pričom vyjadrila súhlas s tým, aby sa pojednávanie konalo v jej neprítomnosti .

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky (predchádzajúca ministerka MS SR, podala návrh na začatie disciplinárneho konania voči sudcovi pre skutok uvedený pod bodom 2) sa k odvolaniu vyjadril prostredníctvom svojej zástupkyne na odvolacom pojednávaní tak, že odvolanie sudcu je nedôvodné. Rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu považuje za správne. Prvostupňový disciplinárny senát sa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v návrhu na povolenie obnovy konania a odôvodnil aj zamietnutie návrhov na doplnenie dokazovania.

O určení termínu ústneho odvolacieho pojednávania (verejného zasadnutia) na deň 20.04.2018 upovedomil predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu sudcu (upovedomenie prevzal do vlastných rúk dňa 28.03.2018) a aj jeho obhajcu JUDr. Marka Kunderáta, advokáta (upovedomenie prevzal dňa 14.03.2018).

Dňa 15.03.2018 bol doručený disciplinárnemu senátu návrh obhajcu sudcu na odročenie pojednávania určeného na 20.04.2018 z dôvodu, že v uvedenom termíne čerpá dovolenku mimo územia Slovenskej republiky, a teda sa nebude môcť zúčastniť nariadeného pojednávania. K návrhu pripojil písomnú informáciu o online zakúpenej letenke.

Predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu oznámil obhajcovi, že po preskúmaní jeho návrhu na odročenie pojednávania nezistil závažné dôvody na zmenu alebo zrušenie určeného termínu verejného zasadnutia. Súčasne uviedol, že sudca bol poučený o práve dať sa zastupovať obhajcom a zároveň o práve obhajcu zúčastniť sa na ústnom pojednávaní (§ 127 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich). Sudca s dostatočným časovým odstupom pred termínom verejného zasadnutia mal právo zvoliť si iného obhajcu a dať sa ním pred Odvolacím disciplinárnym senátom obhajovať.

Oznámenie bolo doručené obhajcovi JUDr. Markovi Kunderátovi dňa 20.03.2018 a sudcovi dňa 28.03.2018.

Dňa 04.04.2018 bolo e-mailom doručené disciplinárnemu senátu z e-mailovej adresy sudcu ospravedlnenie, v ktorom sudca v súvislosti s odpoveďou predsedu Odvolacieho disciplinárneho senátu jeho obhajcovi oznamuje, že sa dňa 19.04.2018 podrobí operácii kolena po úraze v rámci jednoduchovej chirurgie, pričom termín operácie nemohol ovplyvniť a bol mu známy ešte pred oznámením termínu verejného zasadnutia. Nemá informácie, ktoré by mohli potvrdiť, či 20.04.2018 bude schopný účasti na verejnom zasadnutí disciplinárneho súdu.

Listom zo dňa 05.04.2018 predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu požiadal sudcu, aby doložil potvrdenie zo zdravotného strediska, ktoré bude operáciu realizovať s uvedením termínu zákroku i prípadného následku z toho vyplývajúceho.

Sudca Odvolaciemu disciplinárnemu senátu nedoručil potvrdenie s požadovaným obsahom, iba e-mailom doručil lekárske správy o vyšetreniach, resp. informáciu o artroskopii.

Verejného zasadnutia dňa 20.04.2018 sa disciplinárne stíhaný sudca nezúčastnil.

Ako jeho obhajca sa dostavil JUDr. Jozef Aľušik, advokát, ktorý požiadal o odročenie verejného zasadnutia z dôvodu, že plnú moc prevzal pred dvomi

dňami, pričom nemal čas sa oboznámiť s obsahom spisu a sudca je práceneschopný.

Podľa § 126 ods. 3 zákona o sudcoch a prísediacich, termín ústneho pojednávania sa určí tak, aby sudca a jeho obhajca mali od upovedomenia aspoň päť pracovných dní na prípravu obhajoby.

Tento postup sa dodržiava i pri verejnom zasadnutí Odvolacieho disciplinárneho senátu.

Podľa § 127 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich, sa ústne pojednávanie koná zásadne v prítomnosti sudcu, proti ktorému návrh smeruje. V jeho neprítomnosti možno vec prejednať iba vtedy,

- ak bol o termíne ústneho pojednávania riadne upovedomený a
- ak sa odmietne dostaviť pred disciplinárny senát alebo
- ak sa bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví, alebo
- ak sa práva účasti na ústnom pojednávaní výslovne vzdá.

Ak si sudca zvolí obhajcu, má obhajca právo zúčastniť sa na ústnom pojednávaní.

Podľa § 150 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, pri posudzovaní.

Podľa § 62 ods. 1 Trestného poriadku podanie sa posudzuje vždy podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené. Možno ho urobiť písomne, ústne do zápisnice, telegraficky, telefaxom, elektronickými prostriedkami podpísané so zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona alebo bez zaručeného elektronického podpisu. Podanie urobené telegraficky, telefaxom alebo elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu treba potvrdiť písomne alebo ústne do zápisnice do troch pracovných dní, inak sa o podaní nekoná.

Podľa § 293 ods. 8 Trestného poriadku, ak obvinený (v tomto prípade sudca) hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

Odvolací disciplinárny senát po preskúmaní vyššie uvedených podaní sudcu zistil, že tento svoje podania vykonané elektronickými prostriedkami bez

zaručeného elektronického podpisu písomne alebo ústne do zápisnice vôbec nepotvrdil ani nepožiadal písomne odvolací disciplinárny senát o uskutočnenie verejného zasadnutia za jeho prítomnosti.

Sudca sa o termíne verejného zasadnutia dozvedel s dostatočným predstihom, Odvolaciu disciplinárny senát nepredložil riadne písomné ospravedlnenie, pričom ani dôvody neúčasti uvádzané v e-mailovej komunikácii nedoložil riadnymi potvrdeniami s požadovaným obsahom.

Obhajcovi JUDr. Markovi Kundrátovi oznámil predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu listom doručeným dňa 20.03.2018, že nezistil závažné dôvody na zmenu alebo zrušenie určeného termínu verejného zasadnutia a súčasne uviedol, že sudca s dostatočným časovým odstupom pred termínom pojednávania má právo zvoliť si iného obhajcu a dať sa ním pred Odvolacím disciplinárnym senátom obhajovať. Sudcovi bol uvedený list doručený dňa 28.03.2018.

Obhajca sudcu JUDr. Jozef Alušik požiadal na verejnom zasadnutí dňa 20.04.2018 o jeho odročenie z dôvodu, že plnú moc prevzal pred dvomi dňami a nemal čas oboznámiť sa s obsahom spisu, pričom sudca je práceneschopný, práceneschopnosť sudcu však právne relevantným spôsobom nepreukázal, navyše nepreukázal – obhajca ani sudca – predložením vyjadrenia ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav disciplinárne stíhaného sudcu mu neumožňuje zúčastniť sa verejného zasadnutia bez ohrozenia jeho života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby (§ 120 ods. 2 Trestného poriadku).

Námietka obhajcu JUDr. Jozefa Alušika, že plnú moc prevzal pred dvomi dňami a nemal čas oboznámiť sa s obsahom spisu je neakceptovateľná a z pohľadu výkonu advokátskeho povolania neetická. Obhajoba (v preskúvanom prípade) je právom sudcu k disciplinárnemu konaní, ktoré sudca môže alebo nemusí uplatniť.

V preskúvanom prípade mal sudca dostatok času na uplatnenie svojho práva na obhajobu zvolením si včas iného obhajcu, nakoľko sa najneskôr 28.03.2018 dozvedel, že jeho skôr zvolený obhajca sa verejného zasadnutia zo súkromných dôvodov (dovolenka) nezúčastní, pričom sa tiež dozvedel, že Odvolací disciplinárny senát tento dôvod neakceptoval ako dôvod na odročenie verejného zasadnutia určeného na 20.04.2018.

Odvolací disciplinárny senát tak dospel k záveru, že sú dané podmienky na konanie ústneho pojednávania aj bez prítomnosti sudcu v zmysle citovaného ustanovenia § 127 ods.1 veta druhá zákona o sudcoch a prísediaciach, nakoľko sa sudca nedostavil na odvolacie verejné zasadnutie bez dôvodného ospravedlnenia, pričom nevyužil svoje právo na obhajobu, ktorého riadna

realizácia mu bola umožnená (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 41/2018-29 zo dňa 18.01.2018).

Odvolačí disciplinárny senát po zistení, že odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu bolo podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, prejednal toto odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie sudcu nie je dôvodné, v dôsledku čoho ho zamietol.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku (s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 2 zákona o sudcoch a príseďiacich), obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnéme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Trestného poriadku, skutočnosťou skôr nežnýmou podľa odsekov 1 až 3 je aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť.

Podľa § 394 ods. 5 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo príseďiaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Odvolačí disciplinárny senát predovšetkým poukazuje na skutočnosť, že konanie o obnove konania prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich súd (v tomto prípade Disciplinárny senát) skúma, či je obnova konania procesne prípustná. Zameriava sa pritom na zistenie, či tvrdené (navrhované) skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy vyšli najavo, teda stali sa známymi až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Následne skúma, či sa jedná o také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. V tejto fáze konania teda Disciplinárny senát nevykonáva dokazovanie navrhovanými dôkazmi, len skúma či sa jedná o dôkazy objektívne skôr (v pôvodnom konaní) nežnéme. Ak sú obe uvedené

podmienky súčasne splnené, obnovu konania disciplinárny senát povolí. Až v druhej fáze nasleduje nové prerokovanie (teda aj vykonanie dokazovania) a rozhodnutie veci.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania jemu predchádzajúceho Odvolací disciplinárny senát zistil, že prvostupňový disciplinárny senát postupoval správne, v súlade s citovanými ustanoveniami, keď predovšetkým zisťoval, či skutočnosti alebo dôkazy označené disciplinárnym sudcom boli v pôvodnom konaní neznáme. Už zo samotného návrhu na obnovu konania je zrejmé, že disciplinárne stíhaný sudca za dôvody obnovy konania označuje skutočnosti a dôkazy, ktoré už existovali a boli známe už v čase konania pôvodného disciplinárneho konania, obnovu ktorého navrhol (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodnutie Krajského súdu v X sp. zn. 4Tos/23/2011 zo dňa 22.marca 2011, spisový materiál Okresného súdu X 6T/81/2010, výsluch Mgr. A. O., sudcu Okresného súdu X k prieskumom v konaní 6T/81/2010, rozvrh práce Okresného súdu X na rok 2011, výsluch vtedajšej prokurátorky JUDr. V. I. k priebehu rozhodovania o väzbe obvineného A. E.).

Prvostupňový disciplinárny senát tak správne konštatoval, že v prípade skutočností alebo dôkazov uvádzaných sudcom, ako dôvody obnovy konania sa nejedná o skutočnosti alebo dôkazy disciplinárnym senátom skôr neznáme. Prvostupňový disciplinárny senát sa podrobne vyjadril ku každému z dôvodov a návrhov, ktoré uviedol sudca ako dôvod obnovy konania a správne skonštatoval, že na uvádzané skutočnosti a dôkazy poukazoval sudca už v pôvodnom konaní. Návrh sudcu na oboznámenie sa so spisovým materiálom vo veci disciplinárneho stíhania JUDr. A. O. prvostupňový disciplinárny senát správne vyhodnotil tak, že disciplinárne konanie voči sudcovi JUDr. A.O., nemá žiadnu súvislosť s jeho rozhodovaním ako bývalého predsedu Odvolacieho disciplinárneho senátu v konaní, obnova ktorého sa navrhuje.

Prvostupňový disciplinárny senát sa podrobne vyjadril aj k rozvrhu práce Okresného súdu X na rok 2011 v súvislosti s konaním sudcu, ako nezákonného sudcu vo väzobnej veci obvineného K.M. Poukázanie sudcu na rozvrh práce Okresného súdu X na rok 2015 v súvislosti s rozhodovaním službukonajúceho sudcu vo veciach v roku 2011 je právne nevýznamné. Konanie sudcu vo veciach v roku 2011 nemôže byť posudzované s prihliadnutím na rozvrh práce na rok 2015. Prvostupňový disciplinárny senát tak dospel k správne záveru, že sudca nepreukázal splnenie žiadnej zákonnej podmienky na povolenie navrhovanej obnovy disciplinárneho konania. Odvolací disciplinárny senát sa s týmto záverom stotožňuje v plnom rozsahu.

Odvolací disciplinárny senát záverom konštatuje, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na vykonanie tých dôkazov, ktoré

sudca navrhoval už v pôvodnom konaní a disciplinárny súd ich nepovažoval za potrebné vykonať, neslúži ani na oboznamovanie, resp. vykonanie dôkazov, ktoré síce v pôvodnom konaní nenavrhol vykonať, ale tieto dôkazy existovali, boli dostupné a ich vykonaniu žiadna objektívna prekážka nebránila.

Prvostupňový disciplinárny senát svoje rozhodnutie podrobne, zrozumiteľne a zákonným spôsobom odôvodnil. Pretože Odvolací disciplinárny senát nezistil ani porušenie procesných práv sudcu v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu, odvolanie sudcu ho zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 20. apríla 2018

JUDr. Stanislav Libant
predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Zuzana Dimmelová